

Sorina RÎNDAȘU s-a născut pe 9 martie 2003, la Suceava. A absolvit Colegiul Național „Petru Rareș” din Suceava. Membră a Casei de Poezie *Light of Ink*, coordonată de profesorul Gheorghe Cîrstian. Publică poezie, proză și cronică literară în revistele *Steaua*, *Tomis*, *Timpul din România*, ediția din Republica Moldova, precum și în cadrul platformei independente *Literomania*. A susținut lecturi publice la Institutul Blecher, Saloanele de Literatură Familia și la Noaptea albă a poeziei (FILIT). Este câștigătoare a marelui premiu „Constantin Virgil Bănescu” la Concursul Național de Poezie „Același cer ce nu e”, ediția din 2022. A debutat în anul 2018 cu placheta de versuri *Paisprezece vieți și încă o eternitate*.

În prezent este studentă la Facultatea de Litere a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

Sorina Rîndașu

REGATUL
DISFUNCTIEI

POEME

ROTONDA
CARTIER

Cuprins

Pe malul unei ape încă necunoscute	5
canalul colector	7
să vezi o inimă cum huruie lângă altă inimă	9
sex pistols, the kinks, elvis presley și cradle of filth	10
dezgustătoare gânduri subliminale	12
tu nu știi despre ce vorbesc	13
Zilele putreziciunii	14
Syd	16
de forță nici că poate fi vorba	17
pe malul unei ape încă necunoscute	18
regatul disfuncției	19
dacă aș face-o	21
nu e nici groază, nici oroare, nici măcar dezgust	22
am trăit dislocarea din plin	23
cîndva mi-am spus că-n toate	25
cîndva, te vei da jos dintr-un pat	26
pe nepregătite	27
mi-am dorit să fiu departe	28
din generația care plănuia să moară	30
<i>supraviețuirea e teribilă</i>	34
<i>cînd m-am apropiat de treizeci de ani, a început vârtejul</i>	35
cu motoarele așezate în ordine	37
uneori se întîmplă să îmi imaginez adăpost	38
tristețile noastre sînt similare	39
n-ai să mă crezi	40
brațul tău	41
nu s-au întîmplat multe	42

Disequilibrium	45
povestea rudelor mele triste	47
de la un corp în care nu mai există viață	50
aceste două mâini pe care nu le-am putut atinge	52
neatinse mai sînt cîteva spații	53
un trup care palpită	54
să recunoaștem	55
ce n-are curajul să te facă mai puternic	56
tu spui că patruzeci de zile vor trece pe neștiute	57
mama mea care nu ești în ceruri	58
fantezia. miracolul	60
cred, Doamne, ajută necredinței mele	61
din această sinceritate brutală	63
e revitalizant să privești de la margine	64
d i s e q u i l i b r i u m	65
aici, butonul de panică	66
acesta va fi un poem lung	67
this message was automatically generated. keep going	70
deși nu știi ce-aș putea pierde, nu întorc privirea spre tine	71
un om cu rinichii albaștri	72
tare repede am trecut de la a nu vă-nțelege	73
unde e poezia aceea miraculoasă	74
poate am fost mult prea naivă să cred	75
noi am văzut unul la celălalt și jena	76
liniștea la coborîre	77

canalul colector

de aici, din centrul lucrurilor care
nu se vor întâmpla niciodată
privesc în ansamblu.
o durere mecanică, un scurtcircuit.
migrarea viermelui din capul tău
în capul meu.

eu sînt aici. eu sînt acolo în același timp.
pregătesc instrumentele.
incizia nu va dura atît de tare.
sînt gata, putem discuta despre
reasamblarea spațiului vital.

nu sîntem singuri
cînd plasăm totul în biografie.
nu sîntem singuri
cînd punem în funcțiune canalul colector.
cei ca tine comandă dischinezia.
cei ca mine o suportă.
o transformă în planetă-mamă. o asimilează
ca pe o perfuzie.

într-o vreme, mai era și încrederea.
un monstru ca toți monștrii. cleștele
care desface plasa de siguranță.
îi spuneam *condiția salvatoare*.
tu și cu mine
împotriva nevralgiilor.

poate un spațiu-tampon, poate cineva
care vede
lumina noii naturi, mult mai periculoasă
decît boala. pe o mică insulă,
ferită de riscuri sau de sacrificii
ne ținem la căldură și la adăpost
pentru un timp.
ne decapităm fără probleme.

să vezi o inimă cum huruie lîngă altă inimă

un explozibil care-l însufletește pe un altul
cît să răbufnească fără teamă.
o mașină de gunoi
în spatele căreia am pîndit poliția pentru liniștea ta
se îndepărtează,
și noi rămînem aici
fără cămile de cafea, fără emoția viciului
activat pe ascuns,
fără absolut nimic.

cît să mai aștepți un semn, pînă și lumina întîrzie
cîteva secunde înainte să încălzească.
după fiecare colț, altceva se întîmplă.
pe băncile bune n-avem loc și noi, sîntem observați,
dar tratați cu indiferență.

poate dacă altcineva ar fi dus
o țigară la gură
aici, în clipa asta,
s-ar fi descurcat
mai bine.

dar noi sîntem imobilizați de frig
și tu mă tragi mai aproape de tine
și parcă încep să înțeleg
de ce nimic nu se întîmplă cum ar trebui.

sex pistols, the kinks, elvis presley și cradle of filth

un borcan pe jumătate plin cu monede, o sacoșă
murdară de var.

în portbagajul mașinii ășteaia am făcut
vrafuri din peturi care să-mi încălzească spatele,
care să micșoreze spațiul.

sex pistols, the kinks, elvis presley și cradle of filth

în toate boxele din jur,
cîteva viespi bolnave căzute în parbriz
se odihnesc, se pregătesc de ploaie.
fac inventarul zilelor
în care nu se văd decît ochi obosiți
și cearcăne pline ca niște saci de box.

țin paharul cu dinții, îi voi ciobi și mai tare,
umerii se lasă și deasupra lor nu stă nimic.
dacă va fi tragic, va fi exact ca acum.
dacă va fi bine, va fi tragic, exact ca acum.
gurile de vărsare s-au mutat ceva mai departe,
voi spăla brațele lungi și picioarele subțiri
într-un lighean de inox, mai la umbră.

peste vîrfuri, doi bărbați privesc pe ascuns
cum grăsimea de pe degete e cea care face chibritul să se aprindă.
e o zonă cu circuit deschis, facem schimb de texturi
și le lăsăm să se-ntilnească.
boabe ascuțite de mărgăritar trec pe deasupra,
nu lasă nicio urmă.

sex pistols, the kinks, elvis presley și cradle of filth
se disting în depărtare.

pădurile trec una după cealaltă, vîrful cabanei se aprinde
și împrăștie văpăi. am mai rezistat o vreme, am
alunecat vrăjiți de sunet, ne-au fermecat
cu haine călduroase și decibeli.

dezgustătoare gînduri subliminale

care nu mai
părăsesc mintea.

ochi care văd și gură care nu spune, m-am întors
împotriva voastră cu toată puterea.
așa trec zilele, umplute pînă la refuz
cu sunete înfundate.

n-am să te mint, nu pot înțelege foarte multe lucruri,
chiar și așa, funcționez ca un om
pe care nu-l deranjează nimic.
mă trezesc, îmi aduc aminte cu greu
locul în care m-am culcat
cu o seară înainte
și-mi vin în fire.

nu-ți pot explica letargia, nu-ți pot explica nimic
din ce nu înțelegi.
o duzină de tentacule așteaptă
pasul greșit.

tu nu știi despre ce vorbesc

un moment cum au mai fost atîtea altele, tu nu știi despre
ce vorbesc,
te prefaci că nu-ți amintești și nu e nimic în neregulă cu asta,
trag fermoarul peste gură, ies din casă, caut cel mai apropiat
magazin,
tu nu știi despre ce vorbesc, îmi aprind o țigară, nu e nimeni
în jur,
dacă aș putea mi-aș sparge oasele între dinți, eu nu te-am făcut
părtaș
la groaza din interior, tu nu știi despre ce vorbesc, smogul
trece prin pînză,
mi se oprește în gît, fac rotocoale în jurul băncii, deschei
fermoarul,
vindecat fie acest trup, vindecată această minte, pe cine
păcălesc,
am parte de cele mai frumoase pierderi și am voie să mă bucur
de ele
cît timp vreau, tu nu știi despre ce vorbesc, strîng paharul
de plastic
în mîină, îl las să cadă, îl calc cu amîndouă picioarele, de unde
am băut eu
să bea și alții însetați după drum, să nu bea, să nu bea,
tu nu știi despre ce vorbesc, las un utilaj mic, aproape
insesizabil
să-mi arate drumul pînă acasă, pătată de smoală, cu pantalonii
rupti în genunchi,
cu părul murdar și asudată mă întind lîngă tine și tu
nu știi despre ce vorbesc.